

[Aksel Larsen.]

inde, så det behøver man ikke forlange ekstra begrundelse for.

Hvad Danmarks Riges Grundlov angår, må jeg tillade mig at erindre om, at der står, at opgivelse af suveræniteten kun kan ske gennem vedtagelse af et lovforslag, der i et nærmere bestemt omfang fortæller, hvilken suveræniteten der skal afgives. Jeg tror dog enhver må erkende, at det er fuldkommen umuligt nu og formentlig også om 1 år i et lovforslag at skrive helt konkret: hertil og ikke længere bliver der afgivet suveræniteten. Det er det, vi mener, og jeg er aldeles sikker på, at statsretslærde må give os ret.

I øvrigt skriver vi i vort dagsordensforslag det, vi anser for at være rigtigt, og hvis man ikke kan lide det, så kan man jo stemme det ned, og jeg har i den henseende ingen illusioner. Jeg forstår ikke rigtig forargelsen over, at vi vil foreslå regeringen at trække ansøgningen tilbage, det har vi foreslået nogle gange før, så man ved jo, at det er vort ønske.

Hvad angår hr. Sigsgaards ændringsforslag, må jeg erkende, at hr. Sigsgaard har naturligvis stillet sig taktisk dårligt ved, at han stiller et ændringsforslag og erklærer: hvis man imødekommer mig og vedtager det, så vil jeg stemme imod dagsordenen. Så bortfalder jo også hans ændringsforslag, hvis han kunne få magt, som han har agt. Vi er altså ikke tilhængere af hr. Ivar Nørsgaards og regeringspartiernes dagsordensforslag og kan derfor ikke stemme for det, men kommer hr. Sigsgaards ændringsforslag til afstemning, så vil vi stemme for det, for vi synes, at det er yderst fornuftigt.

Dermed tror jeg at jeg har sagt, hvad der skal siges. Jeg anbefaler, at man stemmer for det dagsordensforslag, jeg har fremsat, og at man stemmer for hr. Sigsgaards ændringsforslag til de fire partiers dagsordensforslag. Derimod kan vi ikke anbefale, at man stemmer for de fire partiers dagsordensforslag.

Sigsgaard: Til mine bemærkninger i første omgang om, at ledende danske socialdemokrater, nærmere betegnet hr. J. O. Krag og hr. Per Hækkerup, i den engelske presse agiterer for tilslutning til fællesmarkedet og for de store fordele, det ville indebære, siger hr. Per Hækkerup nu, at det ingenlunde

betyder, selvfølgelig, at socialdemokraterne har frafaldet deres betingelser for indtræden i fællesmarkedet. Det har jeg nu vist heller ikke påstået. Der er bare det, ved det, at det ved de engelske Labourtilhængere jo ikke, for det glemte hr. J. O. Krag og hr. Per Hækkerup at skrive i annoncen. I denne talte de kun om de store fordele for freden og økonomien, og hvad ved jeg, ved en tilslutning til fællesmarkedet. De engelske Labourtilhængere kan altså kun opfatte det massive opbud af socialdemokratiske topolitikeres anbefalinger af fællesmarkedet som en opfordring til dem om at opgive deres modstand imod fællesmarkedet og i stedet gå positivt ind for engelsk medlemskab af fællesmarkedet. Hvad skulle man i øvrigt med en sådan annonce, hvis det ikke var, fordi man ville øve indflydelse? Det var nok ikke, fordi man ville støtte det pågældende blad økonomisk. Man ville noget med sin annonce, og det var selvfølgelig at øve indflydelse på de engelske vælgere, på den engelske opinion, som er stærkt imod fællesmarkedet. Det vil altså sige, at til trods for at socialdemokratiet herhjemme siger, at det ikke vil tage stilling til fællesmarkedet, før forhandlingsresultatet foreligger, så undslår dets ledere sig altså ikke for at deltage i et forsøg på at mane den engelske modstand imod fællesmarkedet i jorden — selvfølgelig for på den måde at bane vej for en dansk tilslutning til fællesmarkedet. Et sådant pres for medlemskab, endog over for et andet lands befolkning, det er sandt for dyden at tage stilling til fællesmarkedet i praksis.

Hr. Bernhard Baunsgaard undslår sig for at stemme for VS' ændringsforslag om, at alle skal have alsidig orientering om EEC fra både tilhængere og modstandere, med den begrundelse, at VS vil stemme imod folkeafstemningen. Men folkeafstemningen er jo ikke VS' begrundelse for at gå imod VKR's dagsorden. Vi går imod den, fordi den bekræfter den hidtidige markedspolitik. Vi har udtrykkelig sagt, at vi tilslutter os kravet om folkeafstemning. Det, vi siger med vores ændringsforslag, er: skal man lave folkeafstemning, så må man også, så vidt det overhovedet er muligt, sikre sig, at de mennesker, der skal deltage i folkeafstemningen, får et rimeligt grundlag for at tage stilling, og det vil sige, at de bliver orienteret såvel